RUGBI

Marginalii la etapa de duminică

• ŞTIINŢA PETROŞANI — O FRUMOASĂ SURPRIZĂ • CUM A CIŞTIGAT METALUL LA TIMIŞOARA • UN GEST CONDAMNABIL... • C.F.R. GRIVIŢA ROŞIE—C.C.A. IN ETAPA VIITOARE A CAMPIONATULUI REPUBLICAN

• Frumoasă comportarea rugbiştilor de la Ştiinţa Petroşani în meciul cu Dinamo! Să realizezi un rezultat de egalitate, în deplasare, în faţa unei echipe cu o bogată experienţă, echivalează fără îndoială cu o victorie. Studenţii din Petroşani au meritul de a-şi fi impus de la început jocul pe ambele compartimente. Este adevărat că ei n-au făcut un meci prea spectaculos, n-au jucat totdeauna deschis, acţionînd — mai ales în prima parte a întîlnirii — cu multă prudenţă. Tactic, mai ales, echipa oaspe a ştiut să se descurce mai bine, să ţină în şah formaţia dinamovistă, duminică de nerecunoscut. Dinamo, într-adevăr, a jucat blazat, fără orizont, anonim.

• Metalul a cîştigat, aşadar, examenul hotărîtor de la Timişoara. Aşa cum ne-a relatat corespondentul nostru regional, **Al. Gross**, rugbiştii bucureşteni — fără a străluci — au meritat victoria (11-0), ştiind să profite de fiecare dată de greşelile echipei gazdă.

Victoria Metalului a fost asigurată de Dragomir (două încercări), Chirvase (încercare) şi Negulescu (transformare).

Arbitrul V. Vardella a condus cu competenţă.

• Sîmbătă, la meciul Constructorul — C.F.R. Griviţa Roşie, tribunele pline. Printre spectatori şi doi tineri rugbişti: Bogoi de la Progresul şi Nedelcu de la Dinamo. Asistau la meci. Nu veniseră însă, să urmărească partida ca doi pasionaţi spectatori. Pe cît ne-am dat seama, altul a fost mobilul prezenţei lor: veniseră să-i facă „mizerii" arbitrului (V. Rangu), să-l apostrofeze, să incite publicul spectator. Mai mult, la terminarea meciului, Nedelcu l-a aşteptat pe arbitru la ieşirea din teren, bruscîndu-l. In văzul jucătorilor celor două echipe, al spectatorilor. Un gest condamnabil. O vină au — după noi — şi cei care trebuiau să se îngrijească de educaţia acestui tînăr sportiv (Nedelcu a fost jucător la Constructorul), ca şi cei care au în prezent acest rol.

Comisia de disciplină a Federaţiei va trebui să analizeze cu toată răspunderea cazul Nedelcu, luînd măsuri corespunzătoare.

T. STAMA

• După etapa a XIX-a a campionatului republican, clasamentul arată astfel:

1. C.F.R. Griviţa R.	19	19	0	0	348: 54	57
2. C.C.A.	19	17	1	1	279: 44	54
3. Dinamo	19	12	3	4	180:101	46
4. Ştiinţa Cluj	19	11	2	6	112: 91	43
5. Ştiinţa Bucureşti	19	9	1	9	129:151	38
6 C.S.M.S. Iaşi	19	8	3	8	90: 99	38
7. Ştiinţa Petroşani	19	6	4	9	74:141	36
8. Constructorul	19	6	1	12	76:188	32
9. Progresul	19	5	3	11	91:121	32
10. Metalul	19	5	0	14	76:114	29
11. Ştiinţa Timişoara	19	4	1	12	75:146	28
12. Petrolul I Ploieşti	19	2	1	16	50:330	24

ETATPA VIITOARE (a XX-a): Constructorul-Ştiinţa Timişoara; C.F.R. Griviţa Roşie-C.C.A.; Metalul-Petrolul I Ploieşti; Dinamo-Ştiinţa Cluj; Progresul-C.S.M.S. Iaşi; Ştiinţa Petroşani-Ştiinţa Bucureşti.

Aceasta este încercarea marcată de Viorel Moraru. Fază din meciul C.F.R. Griviţa Roşie — Constructorul 13—3.

Foto: T. Chioreanu

SCRIMA

CREŞTE O PROMOŢIE VALOROASĂ DE TRĂGĂTORI

Campionatul republican de juniori din acest an ne-a oferit posibilitatea de a face multe şi variate constatări. Unele, foarte îmbucurătoare, se referă la viitorul scrimei noastre. Altele, mai puţin satisfăcătoare, privesc fie orientarea şi atitudinea asociaţiilor şi a cluburilor sportive faţă de această disciplină, fie chiar preocuparea federaţiei de specialitate şi a antrenorilor pentru răspîndirea scrimei în cît mai multe centre din ţară. Să ne oprim azi asupra cîtorva dintre aceste probleme şi anume, asupra celor ce ni se par mai semnificative.

Subliniam în numărul trecut al ziarului nostru că NIVELUL TEHNIC a fost foarte bun. Aprecierea este valabilă îndeosebi la probele de floretă. Dar, dînd o notă acestora, floreta băieţi se situează în frunte. Într-adevăr, tinerii floretişti — mai cu seamă finaliştii — nu sînt acum prea departe de valoarea multora dintre seniorii noştri. Şi, luînd ca autorizat cuvîntul antrenorului federal *D. Tepşan*, ei sînt destul de aproape chiar de componenţii lotului R.P.R. Ceea ce le lipseşte este, în primul rînd, rutina de concurs. De aceea, cît mai multe întreceri pe plan local şi o continuare a muncii pe care antrenorii o duc pentru formarea de noi cadre, vor avea o urmare firească; scrima noastră va primi elementele de care are atîta nevoie.

Privind foile de concurs, am constatat că foarte mulţi dintre participanţi activează în ŞCOLILE SPORTIVE DE ELEVI sau în CLUBURILE SPORTIVE ŞCOLARE. De aici, concluzia că acestea au început să-şi dea roadele. Îmbucurător este însă faptul că tinerii scrimeri din şcolile sportive de elevi s-au remarcat şi ca pregătire. *Mihai Tiu* (Cl. sp. şc. Bucureşti), *Petre Habala* (Cl. sp. şc. Cluj), *Suzana Tassi* (Şc. sp. Satu Mare), *Anton Iercoşan* (Cl. sp. şc. Bucureşti) şi mulţi alţii au fost pe primul plan al întrecerilor recent încheiate. Este o dovadă că în şcolile sportive de elevi şi în cluburile sportive şcolare există o deosebită preocupare şi se munceşte bine pentru creşterea unei noi promoţii de scrimeri.

Ar fi nedrept să vorbim însă numai de aceşti sportivi şi nu şi de cei care sînt pregătiţi în asociaţiile sportive, ca şi de cei ce muncesc cu ei, antrenorii. În frunteа asociaţiilor bine reprezentate la această ediţie a campionatului s-a situat — ca şi în alţi ani — Meteorul roşu-Satu Mare. Mulţi concurenţi şi bine pregătiţi a dat şi de această dată Satu Mare. Iar meritul pentru acest lucru revine în primul rînd antrenorului *Ştefan Csipler*, acelaşi entuziast care de ani şi ani, prin munca şi dragostea sa pentru scrimă, creşte elemente noi. Alături de Ştefan Csipler, mai trebuie felicitaţi pentru munca cu juniorii şi antrenorii *C. Panescu* (Cl. sp. şc. Bucureşti), *Angello Pelegrini* (Progresul Bucureşti), *Adalbert Pelegrini* (Cl. sp. muncitoresc Cluj), *Andrei Kakucs* (Ştiinţa Tg. Mureş) etc.

Pe lîngă aceste constatări îmbucurătoare, campionatul juniorilor din acest an ne-a oferit şi unele nesatisfăcătoare. După cît se pare, antrenorii au început să-şi îndrepte din nou atenţia exclusiv spre florete şi să neglijeze oarecum spada şi sabia, situaţie care în ultimii ani se remediase în mod simţitor. Or, după cum s-a văzut, orice slăbire a eforturilor în această direcţie este imediat sesizată. De aceea, recomandăm antrenorilor să se ocupe cu aceeaşi perseverenţă de florete, dar să nu ignoreze spada şi sabia. O altă situaţie nefirească este aceea de inegalitate a reprezentării tuturor regiunilor ţării în aceste finale. Firesc, trebuie evidenţiat faptul că au apărut centre noi de scrimă (Craiova, Constanţa, Ploieşti). Dar — şi aici este datoria federaţiei de specialitate — numărul acestora poate fi mărit printr-un sprijin mai eficace secţiilor din alte oraşe. Federaţia de scrimă poate lua (aşa cum a făcut-o în cazul oraşului Constanţa organizînd un centru care a prins apoi „rădăcini") unele iniţiative care vor face ca numărul oraşelor cu secţii de scrimă să crească. Bineînţeles, acest lucru trebuie făcut acordîndu-se aceeaşi atenţie ca şi pînă acum centrelor existente (Satu Mare, Cluj, Timişoara etc), din care provin foarte mulţi dintre trăgătorii noştri.

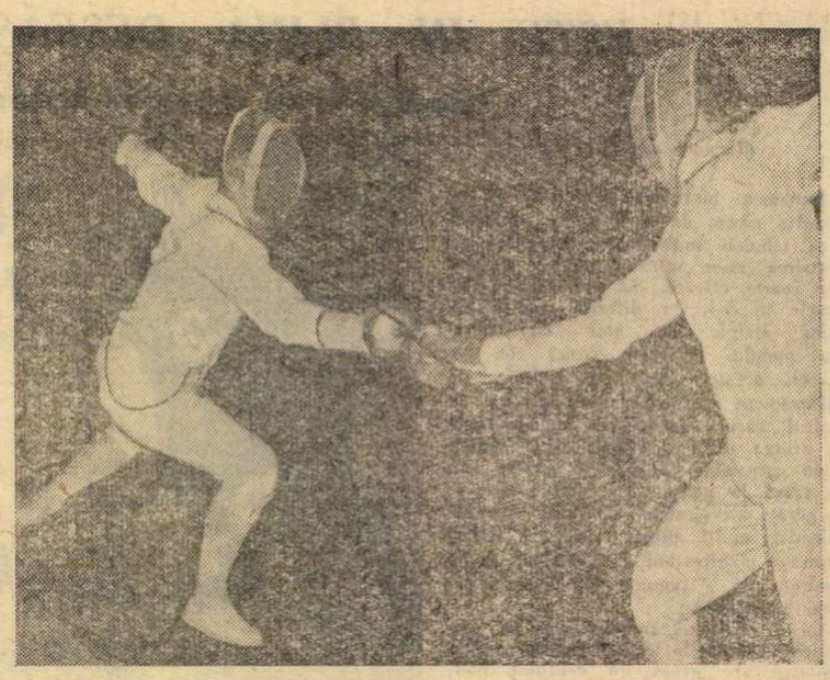

Ştefan Haukler (dreapta) a ocupat locul I la spadă. Iată un aspect din timpul finalei.

Foto: I. Mihăică

ELENA MATEESCU

LUPTE

Ultima etapă în campionatul R.P.R. lupte clasice—oraş Bucureşti

Duminică dimineaţa, sala Floreasca II din Capitală a găzduit ultima etapă a campionatului R.P.R. de lupte clasice — seniori, individuali — faza oraş. Numărul mare de concurenţi (peste 80) şi nivelul tehnic satisfăcător au fost în vădit contrast cu slaba organizare.

Iată primii clasaţi în ordinea categoriilor: **52 kg**: 1. Vlad Vlădescu (Dinamo); 2. Nicolae Cristea (Metalul); 3. Ştefan Geantă (Metalul); **57 kg**: 1. Dumitru Dragomir (Progresul); 2. Dumitru Ionescu (C.C.A.); 3. Marin Petre (Constructorul); **62 kg**: 1. Petre David (C.C.A.); 2. Alex. Geantă (C.C.A.); 3. Francisc Horvat (Dinamo); **67 kg**: 1. Alexandru Radu (Semănătoarea); 2. Damianidis I. (Progresul); 3. A. Constantin (Rapid); **73 kg**: 1. Nicolae Eleftherie (Progresul); 2. Ştefănică Stanciu (Metalul); 3. Anghel Bunica (Metalul); **79 kg**: 1. Marin Beluşcă (Dinamo); 2. Carol Badea (C.C.A.); 3. Petre Stroe (Rapid); **87 kg**: 1. Otto Retfalvi (C.C.A.); 2. Mihai Scinteie (Progresul); 3. Igor Harbuz (Rapid); **grea**: 1. Nicolae Pavel (C.C.A.); 2. Tudor Tarbă (C.C.A.); 3. V. Constantinescu (Progresul).

Condeie tinere

Circelul

— Nuvelă de N. Gheorghiu —

(Urmare din nr. 3719)

Acum, cînd mai erau cîteva minute pînă la pornirea întrecerii, Matei se retrăsese la umbra salciei pletoase. De fapt ar fi vrut să fie şi el cu ceilalţi, dar parcă nu se simţea bine să dea ochii cu ei, mai ales de cînd îl repezise pe Varlaam. În fond, preşedintele avusese dreptate. Şi cu cît se gîndea mai mult, cu atît se convingea că dreptate avuseseră şi prietenii săi. Dar de, mîndria, îi cam înfierbîntase mintea. Mai bine s-ar fi pregătit ca lumea pentru cursă. Îşi dădu seama că nici pînă acum nu se gîndise ce tactică să adopte. Cu privirea aţintită în masa opacă, voind parcă să înregistreze fiecare atom de apă ce-şi făcea trecerea spre mare, chibzui încordat un adevărat plan pentru parcurgerea celor doi kilometri pe dunga gălbuie a fluviului. Se simţea mai liniştit. Plănui ca să plece tare Victor, care nu mai înotase de mult în Dunăre, poate că nu va rezista unui ritm mai puternic. El, Matei, va lua un mic avans. Se va strădui din răsputeri să-l menţină. Şi poate va reuşi.

Se auzi strigat şi tresări. Timpul de pornire în cursă sosise. Varlaam şi ceilalţi îi făceau semne, chemîndu-l. Se simţi copleşit de o mare fericire. Vasăzică nu erau supăraţi pe el. Se sculă şi porni repede spre ei.

... Începură pregătirile febrile dinaintea startului. Tinerii se aruncară unul după altul în apă făcîndu-şi „încălzirea". Matei execută numai cîteva mişcări încete, apoi se aşeză ud pe marginea pontonului, mulţumindu-se să-i urmărească pe ceilalţi. Cînd îl zări pe Victor, rămase uimit. Aproape să nu-l mai recunoască. I se părea că cel ce spinteca apa nu mai este Victor pescarul de acum doi ani. În Dunăre luneca parcă un alt Victor. Acesta nu mai făcea mişcările ritmice săltăreţe, pentru a sparge spuma valurilor cu pieptul lat, aşa cum face orice pescar, ci înota drept ca o bîrnă, bătînd ritmic din picioare şi ţinînd capul mai mult în apă. Ceilalţi îl urmăreau şi ei uimiţi.

— Ce uşor se mişcă! şopti careva cu admiraţie. Parcă e un păstrăv, aşa taie apa!

— Ce vrei, învăţătură din armată. Se zice că acolo a făcut şi sport, se simţi dator un altul să explice.

— Proastă învăţătură! O să se sufoce cu capul în apă, vesti ironic unul cu voce degită de bas.

— Aşi! Să-l fi văzut ieri, interveni cel ce dăduse explicaţia. A înotat vreo oră şi numai aşa, cum spune el, în stilul liber. I-a cam pus pe gînduri pe cei de la sindicat care, văzînd că nu mai înoată aşa, ca toţi pescarii, au cam stat la îndoială dacă să-l mai primească la întrecere au ba.

— Ei şi?... se interesa vocea de bas mai curioasă.

— Nu mai ştiu. L-au chemat şi-au tăinuit cu el. Se vede însă că-l vor lăsa, dacă se pregăteşte

În momentul acela Victor se întoarse pe spate şi începu să plutească uşor. În aceeaşi clipă se auzi triumfătoare vocea de bas:

— Na, măi, v-am spus eu! A şi obosit şi încă, face pluta. N-o să ţină ăsta doi kilometri cum nu-s eu balenă!

Matei tresări. Îşi îndreptă din nou privirea spre Victor. Acesta plutea într-adevăr pe spate. Dar degeaba îl cercetă cu ochiul său experimentat, pentru că nu deosebi nici unul din simptomele oboselii. Victor respira liniştit, uniform şi Matei simţi din nou cum îl cuprinde în păienjenişul său viermele îndoielii.

Neliniştea îi spori şi mai mult cînd îl văzu pe Victor că după ce ieşe din apă, se apropie de preşedinte şi discutînd cu acesta, îi rosteşte de cîteva ori numele. Deveni bănuitor. Încercă să tragă cu urechea, dar nu auzi decît frînturi de fraze spuse înăbuşit. Se vorbea despre un eventual circel, despre cinste, despre onoare. Nu prea înţelegea ce legătură ar putea fi între toate acestea, dar se hotărî să fie cu luare aminte

Cînd concurenţii se aliniară pe ponton, Matei se găsi, nici el nu ştia cum, lîngă Victor. Acesta îi zîmbi. Matei surîse şi el, apoi, pentru a-şi ascunde tulburarea, se prefăcu a-şi fixa mai bine un ac cu gămălie ce-l avea prins în chilot. Zărind acul, Victor şopti rizînd:

— Ţi-e frică, ai?

— Prevederea e mama înţelepciunii.

— Totuşi, eu unul nu mă mai tem de apă, rosti Victor, bombîndu-şi pieptul.

Matei încreţi fruntea. I se părea lui sau Victor căuta să-l umilească, arătîndu-şi superioritatea? Sau poate că Victor îl ataca tocmai pentru a-l face să se lipsească de ac? Şi ce bun era la nevoie! Dacă te apucă din senin circelul, două-trei înţepături zdravene în pulpă şi gata... Dar, va renunţa la ac. Le va arăta că nu se teme nici el. Îl trase din chilot şi-l aruncă. Aşchia de metal sclipi argintiu în bătaia unei raze de soare şi se pierdu în oglinda opacă a fluviului.

— Păcat, şuieră înveselit Victor. Dacă ai să ai nevoie de el?

Matei voi să răspundă tăios, dar nu mai avu vreme; Varlaam ridicase steguleţul. Cu toţii îşi încordară muşchii, prefăcîndu-i în fibre groase, solide. Cînd preşedintele repezi steguleţul în jos, trupurile concurenţilor zvîcniră, plutiră o vreme în aer şi apoi se pierdură spre adîncuri cu plescăituri puternice, ridicînd jerbe de apă spumoasă şi strălucitoare.

Apa rece îl înviora pe Matei, îi linişti nervii. Se simţi deodată nespus de uşor, capabil să-şi încordeze la maximum voinţa şi muşchii puternici. „Trebuie să cîştig cu orice preţ" cugetă el.

Îşi ţinu mult timp respiraţia înotînd pe la fund. În faţa ochilor nu distingea decît masa de apă gălbuie. După un timp, se avîntă spre suprafaţă. Apa deveni tot mai limpede şi deodată privirea întîlni numai bolta de un albastru curat, pătată ici-colo de seame albiri. Din dreapta îi izbi auzul un clipocit continuu. Întoarse capul şi zări o pereche de picioare ce împroşcau apa ca o elice de pescador. Victor se afla de-acum în frunte...

Îngrijorat, Matei începu să înoate voiniceşte, pieptiş, căutînd să cîştige distanţa pierdută. Trupul său ieşea şi intra în apă ritmic, ca o geamandură bătută de valuri. La un moment dat avu impresia că înoată tot atît de repede ca Victor, poate şi mai repede. Un fior de fericire îi zgudui din creştet pînă în tălpi cînd, după un timp i-o luă înainte cu un cap. Îşi încordă muşchii şi mai mult, trăgînd nebuneşte cu mîinile mari ca nişte lopeţi, cu ochii închişi. Cîteva minute aproape că nu mai scoase capul din apă. I se păruse că zboară, nu alta! Cînd redeschise ochii, Victor se afla la o lungime în urma sa. Continuă să înoate în acelaşi ritm mai mult de jumătate din distanţă. Acum zărea clar cherhanaua şi mogîldeţele ce stăteau pe ponton. Simţi însă cum încep să-l părăsească puterile. Din clipă în clipă mîinile şi picioarele păreau că-l ascultă tot mai puţin, că se îngreunează neîncetat de parcă s-ar fi umplut treptat cu plumb. Privi speriat în urmă. Victor se găsea aproape de el. Undeva, mult mai departe, se agitau ceilalţi concurenţi în jurul cărora roiau echipajele cu bărcile de salvare.

Se uită şi înainte. Pînă la cherhana nu mai era mult: cîteva sute de metri. Lui Matei i se păru însă că cherhanaua, în preajma căreia foiau zeci de lotci, se afla tocmai la capătul pămîntului. Nu se mai simţea în stare să mai parcurgă în acelaşi ritm distanţa rămasă. Aproape sufocat, slăbi alura, înotă mai relaxat, dar totuşi cu grijă să nu piardă întîietatea. Parcursese astfel cîteva zeci de metri. Îi venea însă tot mai greu să menţină avansul cîştigat. Înota din ce în ce mai încet. La un moment dat în urechi i se înfiripeji un sunet cunoscut. Privi speriat în direcţia zgomotului. Nu se înşelase: Victor era de puţin în urma lui. Distanţa se micşora treptat sub ochii uimiţi ai lui Matei. Privea şi nu-i venea să creadă. Cît de uşor înota Victor! De la început o ţinuse în acelaşi ritm; scotea parcă alene mîna din apă, fără s-o încordeze şi aproape fără plescăit o introducea uşor chiar în dreptul ochilor. Capul îl ţinea mai mult în apă, scoţînd numai faţa spre dreapta, pentru a inspira aer. Cînd băga din nou faţa în apă, în jurul frunţii îi apăreau zeci de băşicuţe şi Matei mai mult bănuia decît era sigur că în acel moment Victor expiră, eliminînd aerul din plămîni.

Curînd erau cap la cap. Cu toată osteneala ce-l cuprinsese, Matei mai făcu totuşi un efort pentru a nu pierde conducerea. Îşi încordă ultimele puteri, înotă amarnic cîtăva vreme, dar zadarnic. Cînd mai erau însă numai trei sute de metri pînă la pontonul pe care pescarii stăteau ciopor, Victor se scurse pe lîngă el, depăşindu-l depărtîndu-se rapid.

(Urmare în numărul de sîmbătă)